Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 820/2008 НА КОМИСИЯТА**

от 8 август 2008 година

за установяване на допълнителни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 221, 19.8.2008 г., стр. 8)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 483/2009 на Комисията от 9 юни 2009 година	L 145	23	10.6.2009 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) № 133/2010 на Комисията от 4 февруари 2010 година	L 43	1	18.2.2010 г.
►**M3**	Регламент (ЕС) № 134/2010 на Комисията от 9 февруари 2010 година	L 43	3	18.2.2010 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 820/2008 НА КОМИСИЯТА

от 8 август 2008 година

за установяване на допълнителни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2320/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. за създаване на общи правила за сигурността на гражданското въздухоплаване ([1]), и по-специално член 4, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

(1) По силата на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2320/2002 от Комисията се изисква при необходимост да приема мерки за прилагане на общите основни стандарти за сигурност на въздухоплаването в цялата Общност. Регламент (ЕО) № 622/2003 на Комисията от 4 април 2003 г. за определяне на мерки за прилагане на общи основни стандарти относно сигурността на въздухоплаването ([2]) е първият акт, който съдържа такива мерки.

(2) Регламент (ЕО) № 622/2003 е изменян 14 пъти след приемането му. В името на яснотата и рационалността е целесъобразно всички изменения да бъдат консолидирани в нов регламент.

(3) Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2320/2002 предвижда, че мерките за изпълнение, приети от Комисията съгласно член 4, параграф 2 от посочения регламент, са секретни и не се публикуват, когато са свързани с критериите за функциониране и тестовете за приемане на оборудване, с подробните процедури относно чувствителната информация или с подробните критерии за освобождаване от задължението за изпълнение на мерките за сигурност. Член 3 от Регламент (ЕО) № 622/2003 постановява също така, че мерките за изпълнение, посочени в приложението към него, са секретни, не се публикуват и достъп до тях имат само лицата, които са надлежно оправомощени от дадена държава-членка или от Комисията. Последващите изменения на Регламент (ЕО) № 622/2003 предвиждаха, че посочената разпоредба се прилага към такива изменения.

(4) За да бъде подобрена прозрачността на мерките за изпълнение, приети досега от Комисията съгласно член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2320/2002, Комисията преразгледа мерките, включени в приложението към Регламент (ЕО) № 622/2003 и последващите изменения към него, в контекста на критериите, определени в член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2320/2002. Този преглед показа, че много от споменатите мерки не е нужно да бъдат секретни и следователно трябва да бъдат публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(5) Въпреки това продължава да бъде много важно определени мерки да останат секретни, тъй като разсекретяването им би могло да улесни заобикалянето им и извършването на актове на незаконна намеса. Тези мерки включват по-конкретно

([1]) ОВ L 355, 30.12.2002 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 849/2004 (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 1).

([2]) ОВ L 89, 5.4.2003 г., стр 9. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 358/2008 (ОВ L 111, 23.4.2008 г., стр. 5).

▼B

някои подробни процедури и изключенията от тях относно проверките на превозните средства, които навлизат в зоните с ограничен регламентиран достъп, претърсването на въздухоплавателните средства и пътниците, мерките спрямо потенциално опасните пътници, проверките на непридружавания багаж за багажното отделение и на багажа за багажното отделение чрез използване на системи за откриване на взривни вещества и проверките на товара и пощенските пратки, както и техническите спецификации за оборудването за проверки. Тези мерки следва да бъдат приемани поотделно чрез решения, чиито адресати са всички държави-членки.

(6) Следва да бъде направено разграничение между различните летища в контекста на оценката на локалните рискове. Следователно Комисията следва да бъде информирана за летища, за които се смята, че представляват по-нисък риск.

(7) Следва също така да бъдат разрешени различни изпълнителни мерки според вида на въздухоплавателната дейност. Комисията следва да бъде информирана, когато за осигуряване на еквивалентни нива на сигурност се прилагат компенсационни мерки.

(8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по сигурност на гражданското въздухоплаване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел

Настоящият регламент определя мерки за прилагането и техническото адаптиране на общите основни стандарти относно сигурността на въздухоплаването, които следва да се включат в националните програми за сигурност на гражданското въздухоплаване.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

— „национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване“ означава разпоредбите, практиките и процедурите, приети от държавите-членки в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 2320/2002 с цел гарантиране на сигурността на гражданското въздухоплаване на тяхна територия;

— „компетентен орган“ означава националния орган, определен от държава-членка в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2320/2002, който отговаря за координацията и мониторинга на прилагането на нейната национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване.

Член 3

Мерките, посочени в член 1, са определени в приложението.

Член 4

Нови технически методи и технологии

1. Държавите-членки могат да разрешават прилагането на технически метод или технология за проверка за сигурност, които

▼B

да се използват вместо посочените в приложението, при следните условия:

а) ако се използват с цел оценяване на нов начин на извършване на съответната проверка за сигурност; и

б) ако няма да окажат отрицателно влияние върху общото ниво на сигурност, което вече е достигнато.

2. Най-малко четири месеца преди планираното въвеждане на нов технически метод или технология съответната държава-членка уведомява писмено Комисията и останалите държави-членки за предложения нов метод или технология, които тя възнамерява да разреши, като включва и становището си за начина, по който ще гарантира, че прилагането на новия метод или технология ще изпълни изискванията на параграф 1, буква б). Уведомлението съдържа също така подробна информация за обекта/обектите, в който/които ще бъде използван методът или технологията, както и планираната продължителност на периода за оценка.

3. Ако Комисията даде положителен отговор на държавата-членка или ако в продължение на три месеца след получаване на писмената молба държавата-членка не получи отговор от Комисията, държавата-членка може да разреши въвеждането на новия метод или технология.

Ако Комисията не е убедена, че предлаганият нов метод или технология предоставя достатъчно гаранции за поддържане на общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността, Комисията информира държавата-членка за това в срок три месеца след получаване на уведомлението, посочено в параграф 2, като посочва причините. При това положение съответната държава-членка не започва прилагането на метода или технологията, преди да е спазила изискванията на Комисията.

4. Максималният срок за оценка за всеки технически метод или технология е 18 месеца. Този срок за оценка може да бъде удължен от Комисията най-много с 12 месеца, при условие че държавата-членка представи адекватна обосновка за удължаването.

5. По време на срока за оценка през периоди, не по-дълги от 6 месеца, компетентният орган в съответната държава-членка представя на Комисията доклад за напредъка на дейността по оценката. Комисията информира останалите държави-членки за съдържанието на доклада за напредъка.

6. Срокът за оценка не може да бъде по-дълъг от 30 месеца.

Член 5

Уведомление

Държавите-членки уведомяват Комисията писмено за всички летища, по отношение на които те са се възползвали от правото съгласно член 4, параграф 3, буква а) или в) от Регламент (ЕО) № 2320/2002.

Член 6

Компенсационни мерки

Държавите-членки информират Комисията писмено за компенсационните мерки, които се прилагат в съответствие с точка 4.2 от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002.

Член 7

Регламент (ЕО) № 622/2003 на Комисията се отменя.

▼B

Член 8

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ ([1])

1. **ОПРЕДЕЛЕНИЯ**

В допълнение към определенията, установени в приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002, се прилагат следните определения:

1.1. „A.C.A.M.S“ (Access Control and Alarm Monitoring System) означава система за наблюдение, сигнализация и контрол на достъпа, която контролира по електронен път достъпа до врати, изходи към пистата и други входни точки, водещи пряко или непряко към зони с ограничен регламентиран достъп, и която подава алармен сигнал на съответния орган при неразрешено влизане.

1.2. „Ползвател на летището“ означава всяко физическо или юридическо лице, отговарящо за превоза на пътници, поща и/или товари по въздух от или до въпросното летище, съгласно определението в член 2 от Директива 96/67/ЕО на Съвета ([2]).

1.3. „Наземно обслужване“ означава услугите, предоставяни от ползвателите на летището, съгласно описанието в приложението към Директива 96/67/ЕО.

1.4. „Въздушен превозвач“ означава предприятие за въздушен транспорт с валиден експлоатационен лиценз, което извършва полети.

1.5. „Панел за обслужване“ означава външна точка за достъп на въздухоплавателното средство, която се използва за неговото обслужване; такива панели включват изходите за снабдяване с вода, изходите на системата за мръсната вода, електрическите контактни кутии и другите технически отсеци на въздухоплавателното средство, снабдени с външни спускащи се панели.

1.6. „Въздухоплавателно средство, което не изпълнява полет“ означава въздухоплавателно средство, което е паркирано за период повече от 12 часа или не се намира под наблюдение, достатъчно за откриване на неразрешено влизане.

2. **СИГУРНОСТ НА ЛЕТИЩАТА**

2.1. **Изисквания за проектиране на летищата**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

2.2. **Контрол на достъпа**

2.2.1. *Зони с ограничен регламентиран достъп и други зони от страната на съоръженията за излитане и кацане*

1. Компетентният орган гарантира, че достъпът до зоните с ограничен регламентиран достъп се контролира.

   Когато зони от страната на съоръженията за излитане и кацане, които не са с ограничен достъп, са съседни на зони с ограничен регламентиран достъп и позволяват достъп до тях, следва да бъдат установени граници и методи на контрол, достатъчни за откриване на неразрешено влизане и за вземане на подходящи мерки.

2. Компетентният орган, който разрешава влизането в зоните с ограничен регламентиран достъп, гарантира, че всички служители, които имат достъп до тези зони, изпълняват строги мерки за контрол на достъпа. Тези мерки включват следното:

   а) служителите с летищни идентификационни карти, даващи право на влизане в зоните с ограничен регламентиран достъп, трябва да познават документите за самоличност, които са издадени от летището, и одобрените документи за самоличност, които са издадени от организация извън

([1]) Настоящото приложение следва структурата и номерацията на приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002. Случаите, в които настоящият регламент не предвижда разпоредба за прилагане или техническа адаптация на общите основни стандарти, са изрично указани в съответстващото заглавие.

([2]) ОВ L 272, 25.10.1996 г., стр. 36.

▼B

летището, както и да знаят кога тези документи са валидни за влизане в зоните с ограничен регламентиран достъп;

б) служителите проверяват всички лица в зоните с ограничен регламентиран достъп, които не представят валидни документи за самоличност, или докладват на компетентния орган;

в) служителите проверяват всички превозни средства без разрешение, които са забелязани в зоните с ограничен регламентиран достъп, или докладват на компетентния орган.

3. Компетентният орган гарантира, че съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване летищните идентификационни карти, даващи възможност за влизане в зоните с ограничен регламентиран достъп, се контролират, както следва:

а) летищните идентификационни карти свеждат достъпа на персонала само до зони, определени според експлоатационните нужди;

б) при прекратяване на трудови взаимоотношения или промяна в служебното положение на даден служител неговата летищна идентификационна карта се връща на летищните органи и се унищожава;

в) в случай на загуба или кражба на летищни идентификационни карти от притежателите им се изисква незабавно да уведомят за това работодателя си, както и органа, издаващ картите. След уведомлението летищните идентификационни карти незабавно се анулират.

4. Компетентният орган гарантира, че вратите за достъп, които се използват само за слизане от въздухоплавателното средство и които позволяват достъп до перона или до зони с ограничен регламентиран достъп, са отворени само по време на процеса на слизане от въздухоплавателното средство.

5. Пунктовете за извършване на проверки за сигурност следва да са защитени от охранители или с подходящо оборудване за наблюдение с цел възпиране и предотвратяване на нарушения на изискванията за сигурност във входните и изходните проходи, както и с цел осигуряване на защита на персонала, участващ в процеса на проверка.

6. Съхраняваните материали в зоните с ограничен регламентиран достъп и в другите зони от страната на съоръженията за излитане и кацане, които се използват за регистрацията на пътниците и багажа за багажното отделение, са защитени или са под постоянен надзор, за да се предотврати достъпът на неоправомощени лица до тях. Бракуваните материали се унищожават, за да се гарантира, че не могат да бъдат използвани от неоправомощени лица.

Системите за контрол при заминаване и системите за регистрация на пътниците на летищата се контролират, за да бъде предотвратен достъпът на неоправомощени лица.

Автоматичната регистрация и приложимите услуги по интернет, разрешени за използване от пътниците, се смятат за форма на разрешен достъп до такива материали или системи.

2.2.2. *Терминали*

Определените в точка 2.2.1.6 изисквания се прилагат и за терминалите, достъпът до които е свободен за обществено ползване.

2.2.3. *Други зони за обществено ползване*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

▼B

2.3. **Проверка на персонала, пренасяните вещи и превозните средства**

2.3.1. *Проверка на персонала и пренасяните от него вещи*

Служителите по сигурността могат да отказват правото на влизане в зоната с ограничен регламентиран достъп на всеки член на персонала, който носи будещ опасения предмет.

2.3.2. *Проверка на превозни средства*

1. Превозните средства се проверяват, за да бъдат открити забранени предмети и неоправомощени лица.

2. Водачът и пътниците от превозното средство не трябва да бъдат в него по време на проверката.

2.3.3. *Процедури за сигурност при доставка на течности и специални пликове за безопасно пренасяне*

Общи разпоредби

1. „Доставка на течности“ се отнася до течностите за продажба в търговските обекти, които се намират или в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане, след пункта за проверка на бордните карти, или в зоната с ограничен регламентиран достъп, от тяхното първо получаване в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане до доставянето им в търговските обекти.

2. „Доставка на специални пликове за безопасно пренасяне“ се отнася до специалните опаковки за безопасно пренасяне, позволяващи проверка на целостта и използвани в търговски обекти, които се намират в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане след пунктовете за проверка на бордните карти, от тяхното първо получаване в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане до крайната им употреба.

Проверки на доставките

Няма разпоредби в настоящия регламент.

Познат доставчик

Няма разпоредби в настоящия регламент.

Специални пликове за безопасно пренасяне

3. Доставките на специалните пликове за безопасно пренасяне за търговските обекти, разположени в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане, след пунктовете за проверка на бордните карти, се извършват в специални, позволяващи проверка на целостта опаковки.

4. След получаването им в тези търговски обекти и до крайната им употреба доставените специални пликове за безопасно пренасяне следва да бъдат защитени от неправомерна намеса.

2.4 **Сигурност на съоръженията и патрули**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

3. СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

3.1. **Претърсване и проверка на въздухоплавателните средства**

Въздушният превозвач гарантира, че персоналът, извършващ претърсване за сигурност на дадено въздухоплавателно средство и проверка за сигурност на въздухоплавателното средство, е запознат с типа на контролираното въздухоплавателно средство и е преминал подходящо обучение за извършване на подобни видове дейности.

3.1.1. *Проверка за сигурност на въздухоплавателните средства*

След приключване на проверката за сигурност на въздухоплавателното средство въздушният превозвач следва да съхранява доку-

▼B

ментацията за проверката в продължение на 24 часа или за времето на полета, като се взема по-дългият период.

3.1.2. *Претърсване за сигурност на въздухоплавателното средство*

1. След приключването на претърсването за сигурност на въздухоплавателното средство въздушният превозвач следва да съхранява документацията за претърсването в продължение на 24 часа или за времето на полета, като се взема по-дългият период.

2. Претърсването за сигурност на въздухоплавателното средство се извършва при празен салон на въздухоплавателното средство.

3.2. **Защита на въздухоплавателното средство**

Въздушният превозвач е отговорен за осигуряване на защитата на своето въздухоплавателно средство.

4. ПЪТНИЦИ И РЪЧЕН БАГАЖ

4.1. **Проверка на пътници**

4.1.1. *Забранени предмети*

1. На пътниците е забранено да носят в зоната с ограничен регламентиран достъп и в салона на въздухоплавателното средство следните предмети:

а) пистолети, огнестрелни оръжия и други оръжия

Всички предмети, които са способни или изглеждат способни да изстрелят куршум или снаряд или да причинят нараняване, в т.ч.:

— всички огнестрелни оръжия (пистолети, револвери, пушки, гладкоцевни пушки и др.);

— модели и имитации на огнестрелни оръжия;

— съставни части на огнестрелни оръжия (с изключение на телескопични устройства за прицелване и мерници);

— въздушни пистолети, въздушни пушки и пушки за стрелба със сачми;

— сигнални пистолети;

— стартови пистолети;

— огнестрелни оръжия играчки от всякакви видове;

— пистолети и пушки с топчета;

— промишлени пистолети за болтове и пирони;

— арбалети;

— катапулти;

— харпуни и копиевидни огнестрелни оръжия;

— хуманни средства за убиване на животни в кланици;

— зашеметяващи или причиняващи шок средства (например устройства за зашеметяване на домашни животни, оръжия с куршуми с освобождаване на електрически заряд (тейзъри);

— запалки във формата на огнестрелно оръжие.

б) хладни оръжия и остри предмети

Заострени предмети, които могат да причинят нараняване, в т.ч.:

— брадви и брадвички;

— стрели и стрелички за хвърляне (дартс);

— куки;

▼B

— харпуни и копиевидни оръжия;

— пикели и чукчета за лед;

— кънки за лед;

— сгъваеми или пружинни ножове независимо от дължината на острието;

— ножове, включително ритуални ножове, с остриета над 6 cm, изработени от метал или произволен друг материал, достатъчно здрав, за да бъде използван като потенциално оръжие;

— сатъри за месо;

— мачете;

— открити бръсначи и ножчета (с изключение на обезопасените самобръсначки или самобръсначките за еднократна употреба с прибрани в кутия ножчета);

— саби, шпаги и бастуни с изваждащо се метално острие;

— скалпели;

— ножици с остриета с дължина над 6 cm;

— щеки за ски и за ходене;

— метателни звезди;

— занаятчийски инструменти, които потенциално могат да бъдат използвани като хладни оръжия (например свредели, резачки, кухненски ножове, всички видове триони, отвертки, железни лостове, чукове, клещи, гаечни ключове, поялни лампи).

в) Тъпи предмети

Всички тъпи предмети, които могат да причинят нараняване, в т.ч.

— бухалки за бейзбол и софтбол;

— стикове или палки — огъваеми или неогъваеми (например полицейски палки и др.);

— бухалки за крикет;

— стикове за голф;

— стикове за хокей;

— стикове за лакрос;

— гребла за каяк и кану;

— скейтбордове;

— щеки за билярд, снукър и пул;

— въдичарски пръти;

— екипировка за бойни изкуства (например боксове, палки, палки с оловно топче, бойни стикове, нунджако, кубатони, кубасаунти).

г) Взривни и запалими вещества

Всички взривни или силно горими вещества, които създават риск за здравето на пътниците и екипажа или за сигурността/-безопасността на въздухоплавателното средство или оборудването му, в т.ч.:

— боеприпаси;

— капсул-детонатори;

— детонатори и фитили;

— взривни материали и пиротехнически устройства;

— модели или имитации на взривни материали или устройства;

▼B

— мини и други заредени с взривни вещества контейнери;

— всички видове гранати;

— газове и газови контейнери (например бутан, пропан, ацетилен, кислород) в големи обеми;

— фойерверки, сигнални ракети (във всякакви форми) и други пиротехнически средства (включително увеселителни бомбички и детски капси);

— кибрит, който не отговаря на изискванията за безопасност;

— димни контейнери/шашки;

— запалими течни горива (например нефт/бензин, дизел, газ за запалки, алкохол, етанол);

— аерозолна спрей боя;

— терпентин и разредител за боя;

— алкохолни напитки с алкохолно съдържание над 70 обемни процента („140 % proof“).

д) Химикали и токсични вещества

Всички химикали или токсични вещества, които създават риск за здравето на пътниците и екипажа или за сигурността/-безопасността на въздухоплавателното средство или оборудването му, в т.ч.:

— киселини и основи (например батерии или акумулатори с електролит, който може да се разтече);

— корозивни или избелващи вещества (например живак, хлор);

— обездвижващи или зашеметяващи спрейове (например газ „Масе“, лютиви и сълзотворни газове);

— радиоактивни материали (например изотопи за медицински или търговски цели);

— отрови;

— заразни или биологично опасни материали (например заразена кръв, бактерии или вируси);

— материали, които могат да се самозапалят или възпламенят;

— пожарогасители.

е) Течности

Течности, освен ако са в индивидуални съдове с вместимост не повече от 100 милилитра или с еквивалентна вместимост и ако са в общ прозрачен пластмасов плик, който може да се отваря и затваря многократно и чиято вместимост не превишава 1 литър. Съдържанието на пластмасовия плик следва да се побира свободно в него, а пликът следва да бъде напълно затворен. В понятието „течности“ се включват гелове, пасти, лосиони, течни/твърди смеси и съдържанието на съдовете под налягане, например пасти за зъби, гелове за коса, напитки, супи, сиропи, парфюми, пяна за бръснене, аерозоли и други предмети с подобно съдържание.

Изключения могат да бъдат допуснати в следните случаи:

1. ако течността ще бъде използвана по време на пътуването и е необходима поради здравословни причини или заради специален хранителен режим, включително бебешка храна. Когато от пътника бъде поискано, той следва да представи доказателство за характера на течността, за която ще бъде направено изключение; или

2. ако течността е придобита в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане, след пункта за проверка на бордните карти, от търговски обекти, спрямо които се прилагат одобрени процедури за сигурност като част от програмата за сигурност на летището, при условие че течността е сложена в специален плик за безопасно

▼B

пренасяне, който позволява проверка на целостта и представя задоволително доказателство, че покупката е извършена на същото летище в същия ден; или

3. ако течността е придобита в зоната с ограничен регламентиран достъп от търговски обекти, спрямо които се прилагат одобрени процедури за сигурност като част от програмата за сигурност на летището; или

4. ако течността е придобита на друго летище в Общността и при условие че е сложена в специален плик за безопасно пренасяне, който позволява проверка на целостта и представя задоволително доказателство, че покупката е извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на посоченото летище в същия ден; или

5. ако течността е придобита на борда на въздухоплавателно средство на въздушен превозвач от Общността и при условие, че е сложена в специален плик за безопасно пренасяне, който позволява проверка на целостта и представя задоволително доказателство, че покупката е извършена на борда на посоченото въздухоплавателно средство в същия ден; или

6. ако течността е придобита от търговски обект в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане, след пункта за проверка на бордните карти, или в зоната за сигурност с ограничен регламентиран достъп на летище от трета държава, посочено в списъка в допълнение 1. Комисията може да вземе решение в съответствие с процедурата, посочена в член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2320/2002, да включи в допълнение 1 летище от трета държава, при условие че са спазени следните условия:

   — третата държава поддържа добро сътрудничество с Общността и нейните държави-членки, и

   — Комисията е потвърдила след проверка, че:

      а) третата държава прилага задоволителни стандарти за сигурност на гражданското въздухоплаване; и

      б) на летището се прилагат мерки за сигурност, които са еквивалентни на определените в точка 2.3.3 от настоящото приложение и в точка 2.3.6 от решение на Комисията от 8 август 2008 г. ([1]); и

      в) препоръчителните насоки за контрол на сигурността на Международната организация за гражданско въздухоплаване за проверка на течности, гелове и аерозоли се прилагат на летището съгласно писмото към държавите от 1 декември 2006 г. (справка: AS 8/11-06/100 поверително) и писмото към държавите от 30 март 2007 г. (справка: AS 8/11-07/26 поверително) или, по отношение на специалните позволяващи проверка на целостта пликове за безопасно пренасяне, еквивалентните спецификации; и

      г) специалният позволяващ проверка на целостта плик, в който е поставена течността, съдържа достатъчно доказателство, че покупката е била извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на летището от трета държава в рамките на последните тридесет и шест часа.

2. Пътник може да бъде освободен от изискванията по точка 4.1.1.1, при условие че:

   а) компетентният орган е бил информиран предварително и е дал съгласието си за пренасянето на съответния/те предмет/и; и

   б) командирът на въздухоплавателното средство е бил информиран относно пътника и забранения предмет/-забранените предмети, който/които носи.

([1]) Решение, все още непубликувано в Официален вестник.

▼B

При необходимост забраненият предмет/забранените предмети се съхранява/т при спазване на изискванията за сигурност.

3. Списъкът на забранените предмети, посочени в точка 4.1.1.1, и информацията относно разрешените изключения се оповестяват публично.

4. Компетентният орган може да забрани още предмети в допълнение към посочените в точка 4.1.1.1. Компетентният орган полага усилия в рамките на разумното, за да информира пътниците относно такива предмети преди завършването на процедурата по регистрация на багажа за багажното отделение.

5. Ако не са забранени по точка 5.2.3.1, забранените по точка 4.1.1.1 или 4.1.1.4 предмети могат да бъдат пренасяни в багажа за багажното отделение, при условие че пътниците нямат неконтролиран достъп до този багаж от пункта за проверка на багажа до пункта за получаването му при пристигане.

6. Служителите по сигурността могат да забранят влизането в зоната с ограничен регламентиран достъп и в салона на въздухоплавателното средство на всеки пътник, който носи предмет извън посочените в точка 4.1.1.3, будещ опасения у служителите.

4.1.2. *Калибриране на рамковите метал-детектори*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

4.1.3. *Проверка на пътници с ограничена подвижност*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

4.1.4. *Процедури за сигурност по отношение на потенциално опасни пътници*

1. За въздушния превоз на описаните по-долу групи потенциално опасни пътници се въвеждат специфични мерки за сигурност:

   а) Депортирани лица:

      — лица, които са били законно допуснати в дадена държава-членка от нейните власти или които са влезли незаконно в държава-членка и на които на по-късен етап е официално наредено от властите да напуснат тази държава-членка.

   б) Лица със забрана за влизане:

      — лица, чието влизане в дадена държава-членка е отказано от компетентните органи и които се превозват обратно до държавата на заминаването им или до друга държава, където тези лица се допускат.

   в) Лица, задържани под стража:

      — лица, които или са под арест, или са с влязла в сила присъда и които трябва да бъдат транспортирани.

2. Компетентните органи уведомяват писмено с достатъчен срок на предизвестие съответния въздушен превозвач, когато предвиждат да качат на борда на въздухоплавателното средство потенциално опасен пътник.

3. Писменото уведомление до въздушния превозвач и до командира на въздухоплавателното средство съдържа следните данни:

   — самоличност на лицето;

   — причина за транспортиране;

   — име и звание на придружаващия охранител/придружаващите охранители, когато това е приложимо;

   — оценка на риска от компетентните органи (включително причини за придружаване или не от охранители);

▼B

— предварително запазване на определени места, ако е необходимо; и

— вид на разполагаемия документ/разполагаемите документи.

4. За пътници с агресивно поведение се въвеждат специфични мерки за сигурност. Пътници с агресивно поведение са лица, които на борда на гражданско въздухоплавателно средство, от момента на затваряне на вратата на въздухоплавателното средство преди излитане до момента на отварянето ѝ след кацане, извършват следните действия:

— нападение, сплашване, заплаха или умишлена непредпазливост, които застрашават реда, неприкосновеността на собствеността или лицата;

— нападение, сплашване, заплаха или намеса в работата на член на екипажа при извършване на неговите задължения или акт, който намалява способността за извършване на задълженията;

— умишлена непредпазливост или нанасяне на щети на въздухоплавателното средство, неговото оборудване или спомагателните съоръжения и оборудване, като такъв акт застрашава реда и безопасността на въздухоплавателното средство или намиращите се в него лица;

— съобщаване на информация, за която се знае, че е невярна, като с това се застрашава безопасността на въздухоплавателно средство по време на полет;

— неподчинение на законосъобразни команди или инструкции за безопасни, надлежни или ефективни действия.

5. Лицата под стража винаги се придружават от охрана.

4.2. **Разделяне на пътници**

В случай че част от съоръженията на въздушния терминал, разположени между пунктовете за проверка за сигурност и пункта за качване във въздухоплавателното средство, са били използвани от пристигащи пътници, които не са били проверени в съответствие с подробните разпоредби на Регламент (ЕО) № 2320/2002, тази зона се претърсва, преди да се осъществи качване на проверени пътници на борда на въздухоплавателното средство, за да се гарантира, че не са оставени забранени предмети.

4.3. **Проверка на ръчния багаж**

1. Всички течности се представят за преглед на пунктовете за проверка.

2. Преносимите компютри и другите големи електрически уреди се изваждат от ръчния багаж преди извършване на проверката и се проверяват отделно.

3. Палтата и якетата на пътниците се проверяват като отделни багажни единици.

4.3.1. *Проверка на ръчния багаж с помощта на рентгеново оборудване с висока разделителна способност с инсталиран и задействан TIP (програмен продукт за прожектиране на образи на опасни предмети)*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

4.4 **Проверка на дипломати**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

5. БАГАЖ ЗА БАГАЖНОТО ОТДЕЛЕНИЕ

5.1. **Обработка на багажа за багажното отделение**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

▼B

5.2. **Проверка на багажа за багажното отделение**

5.2.1. *Придружен багаж за багажното отделение*

1. Въздушният превозвач гарантира, че всеки пътник пътува със същия полет, с който се превозва неговият регистриран багаж за багажното отделение. В противен случай въпросният багаж за багажното отделение се смята за непридружен багаж.

2. В своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване съответният орган определя подробни процедури за това, как трябва да се спазват изискванията за проверка в случай на повреда в оборудването за проверка.

5.2.2. *Непридружен багаж за багажното отделение*

Въздушен превозвач, който приема непридружен багаж за багажното отделение от друг въздушен превозвач, следва да получи писмен протокол, доказващ, че преди приемането му за превоз този багаж за багажното отделение е бил подложен на проверките за сигурност, изложени подробно в приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002.

5.2.3. *Предмети, забранени за превоз в багажа за багажното отделение*

1. В багажа за багажното отделение не могат да се пренасят следните предмети:

— взривни материали, включително детонатори, фитили, гранати, мини и взривни вещества;

— газове, включително пропан и бутан;

— запалими течности, включително бензин и метанол;

— запалими твърди предмети и химически активни вещества, включително магнезий, подпалки, фойерверки и сигнални ракети;

— окислители и органични прекиси, включително избелващи средства и автомобилни китове;

— токсични или заразни вещества, включително отрова за плъхове и заразена кръв;

— радиоактивни материали, включително изотопи за медицински или търговски цели;

— корозивни материали, включително живак и акумулатори за превозни средства;

— компоненти на горивната система на превозно средство, които са съдържали гориво.

2. Достъп на гражданите до списъка на забранените предмети съгласно точка 5.2.3.1 се осигурява в агенциите на въздушните превозвачи и с помощта на други подходящи средства.

3. Компетентният орган може да забрани и други предмети в допълнение към посочените в точка 5.2.3.1. Компетентният орган полага усилия в рамките на разумното, за да информира пътниците относно такива предмети.

4. Служителите по сигурността могат да откажат превоза на багаж за багажното отделение, който съдържа предмет извън посочените в точка 5.2.3.1, будещ опасение у служителите.

5.2.4 *Проверка на багажа за багажното отделение със система за откриване на взривни вещества (EDS)*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

5.2.5 *Проверка на придружения багаж за багажното отделение с помощта на конвенционално рентгеново оборудване с инсталирана и задействана система TIP*

Няма разпоредби в настоящия регламент.

▼B

5.3. **Защита на багажа за багажното отделение**

1. Достъпът до зоните за разпределяне и съхраняване на багажа следва да бъде ограничен до служителите, чиято работа изисква влизане в тези зони. Тук се включват лицата, участващи в товаренето, разтоварването и защитата на багажа за багажното отделение, и лицата, които са оправомощени от компетентния орган да влизат в зоните за разпределяне и съхраняване на багажа.

2. Когато е необходимо, на пътниците може да бъде разрешаван достъп до техните собствени предмети в проверения багаж за багажното отделение, при условие че те се наблюдават през цялото време, за да се гарантира, че:

   а) в багажа за багажното отделение не се поставя забранен предмет; или

   б) от багажа за багажното отделение не се изважда забранен предмет, който да бъде внесен на борда на въздухоплавателното средство или в зоната с ограничен регламентиран достъп.

6. ТОВАРИ, КУРИЕРСКИ И ЕКСПРЕСНИ ПРАТКИ

6.1. **Прилагане**

По смисъла на настоящия регламент:

„регистриран товародател“ означава товародател, за чиито пратки със сигурност може да се определи, че са предназначени изключително за превоз с общо товарно въздухоплавателно средство съгласно точка 6.5 от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002.

6.2 **Квалификация на регулирания агент**

Определяне, одобряване или регистриране от компетентния орган

6.2.1. Държавите-членки гарантират, че за да може дадено лице да бъде определено, одобрено или регистрирано от компетентния орган като регулиран агент, се прилага следната процедура:

а) Лицето подава заявление за регулиран агент до компетентния орган на държавата-членка, в която е установено.

Заявителят представя на компетентния орган програма за сигурност. Тази програма описва методите и процедурите, които агентът следва да спазва, за да отговоря на изискванията на настоящия регламент, както и на националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване на държавата-членка, в която е установен. Програмата описва и начина, по който спазването на посочените методи и процедури следва да бъде наблюдавано от самия агент.

Заявителят представя и писмена декларация, с която се задължава да поддържа стандартите за сигурност, определени в програмата му, и да уведомява своевременно компетентния орган за всякакви промени в програмата. Декларацията се подписва от законния представител на агента или от лицето, което отговаря за сигурността.

б) Компетентният орган проучва програмата за сигурност, за да се увери, че залегналите в нея мерки за сигурност отговарят на изискваните стандарти. След това компетентният орган извършва проверка на място на обектите на заявителя, за които се отнасят съответните мерки, за да прецени дали заявителят може да спазва изискванията на настоящия регламент и на националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване на държавата-членка, в която са разположени тези обекти.

в) Ако компетентният орган е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той може да определи, одобри или регистрира агента като регулиран агент за конкретно посочени обекти.

▼B

Тази процедура се прилага най-късно от 1 март 2008 г.

6.2.2. Инспекция на обектите на регулирания агент от страна на компетентния орган може да се счита за проверка на място за целите на точка 6.2.1, буква б).

6.2.3. Ако компетентният орган прецени, че регулираният агент вече не отговаря на изискванията на настоящия регламент и на националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, той му отнема статута на регулиран агент.

6.3. **Проверки за сигурност**

6.3.1. При проверките на товара съгласно точка 6.3.1, буква б) от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002 агентите или въздушните превозвачи следва да:

а) използват средство или метод, които осигуряват най-голяма вероятност за откриване на забранени предмети, като отчитат характера на пратката; и

б) гарантират, че използваното средство или метод отговаря или е еквивалентно на стандарт, който е достатъчно висок, за да гарантира, че в товара няма укрити забранени предмети.

6.3.2. Компетентният орган уведомява Комисията за всички други средства съгласно точка 6.3.1, буква б), подточка iv) от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002, които е разрешил за използване при проверка на товара.

6.4. **Критерии за познат товародател**

6.4.1. Декларацията за познат товародател, посочена в точка 6.4.1, буква б) от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002, се представя веднъж годишно в писмен вид и в стандартизирана на национално равнище форма.

Декларацията съдържа уверение, че пратките не съдържат забранени предмети съгласно подточки iv) и v) от допълнението, както е посочено в точка 6.4.1, буква в), подточка i) от приложението към Регламент (ЕО) № 2320/2002.

Познатият товародател носи пълна отговорност по отношение на декларацията си.

6.4.2. Когато дадена пратка съдържа забранени предмети, познатият товародател уведомява писмено регулирания агент или въздушния превозвач, че пратката съдържа такива предмети.

6.4.3. Ако познатият товародател вече не може да изпълнява задълженията си, статутът му на познат товародател се отнема от компетентния орган или от регулирания агент, или от въздушния превозвач, който отговаря за одобрението.

6.5. **Превоз с общи товарни въздухоплавателни средства**

6.5.1. За да може регулиран агент или въздушен превозвач да определи дадено лице за регистриран товародател, държавите-членки гарантират, че се прилага следната процедура:

а) Съответното лице представя подписана декларация за поемане на определени ангажименти, с която:

— потвърждава приемането на националните инструкции за сигурност на обектите, персонала и транспорта;

— гарантира, че персоналът, работещ в обектите му, е запознат с националните инструкции за сигурност;

— гарантира, че съхранява товара при спазване на изискванията за сигурност до предаването му на регулирания агент или на въздушния превозвач;

— приема, че пратките могат да бъдат подлагани на проверки за сигурност, включително на проверки със специализирано оборудване; и

— приема компетентният орган да извършва необявени предварително инспекции в неговите обекти с цел оценка на спаз-

▼B

ването на националните инструкции от страна на познатия товародател.

Агентът назначава поне едно лице, което да отговаря за сигурността на обектите му, и съобщава на регулирания агент или въздушния превозвач името на това лице и данните за установяване на контакт с него.

б) Регулираният агент или въздушният превозвач следва да разполага със следните данни относно лицето, което може да бъде определено като регистриран товародател:

— данни за търговското дружество, включително официалното му седалище и адрес;

— характер на дейността;

— данни за установяване на контакт, включително данните за лицето/лицата, което/които отговаря/т за сигурността;

— данъчен номер по ДДС (данък върху добавената стойност) или идентификационен номер, получен при регистрацията на дружеството; и

— банкова сметка.

в) Ако регулираният агент или въздушният превозвач е удовлетворен от сведенията, които е получил съгласно букви а) и б), съответното лице може да бъде определено като познат товародател.

6.5.2. Регулираният агент или въздушният превозвач поддържа база данни с информацията по точка 6.5.1, буква б). Базата данни е на разположение за инспекции от страна на компетентния орган.

6.5.3. Ако даден регулиран агент или въздушен превозвач прецени, че регистрираният товародател вече не може да спазва националните инструкции, той му отнема статута на познат товародател.

7. ПОЩА

Няма разпоредби в настоящия регламент.

8. ПОЩА И ОБОРУДВАНЕ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ

Няма разпоредби в настоящия регламент.

9. КЕТЪРИНГ ЗАПАСИ И ДОСТАВКИ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ

Няма разпоредби в настоящия регламент.

10. ПОЧИСТВАНЕ, ЗАПАСИ И ДОСТАВКИ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ

Няма разпоредби в настоящия регламент.

11. АВИАЦИЯ С ОБЩО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

Няма разпоредби в настоящия регламент.

12. НАБИРАНЕ И ОБУЧЕНИЕ НА ПЕРСОНАЛА

12.1. **Национална програма за обучение по сигурност на въздухоплаването**

Националната програма за обучение по сигурност на въздухоплаването съдържа изисквания за обучение за работа с агресивни пътници.

▼B

12.2. **Персонал по сигурността**

12.2.1. *Ръководен персонал по сигурността на въздушните превозвачи и летищата*

1. Компетентният орган гарантира, че всяко летище и всеки въздушен превозвач в Общността има подходящо квалифициран ръководен персонал по сигурността. Компетентният орган гарантира, че има подходяща организация за управление на сигурността. Старшите ръководители, отговорни за спазването на изискванията за сигурност на въздушните превозвачи и летищата, следва да притежават необходимите нива на квалификация, знания и опит, което включва:

а) опит в операции по гарантиране на сигурността във въздухоплаването; или

б) опит в други сфери, свързани със сигурността, като принудителното изпълнение на законови задължения, военната сфера и др.; и

в) удостоверение или еквивалентен документ за одобрение от компетентния орган; и

г) знания в следните сфери:

— системи за сигурност и контрол на достъпа,

— сигурност на земята и в полет,

— оръжия и забранени предмети,

— познаване на тероризма.

12.3. **Друг персонал**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

13. ТЕХНИЧЕСКА СПЕЦИФИКАЦИЯ НА ОБОРУДВАНЕТО ЗА ПРОВЕРКИ

Няма разпоредби в настоящия регламент.

▼B

Допълнение 1

Летище/летища, от което/които се извършват полети до летища в Общността:

— летище Singapore (SIN)

— Хърватия:

летище Dubrovnik (DBV)

летище Rijeka (RJK)

летище Pula (PUY)

летище Split (SPU)

летище Zadar (ZAD)

летище Zagreb (ZAG)

▼M1

— Република Корея:

летище Seoul Incheon (ICN)

летище Pusan Gimhae (PUS)

▼M2

— Канада:

летище Calgary International (YYC)

летище Edmonton International (YEG)

летище Halifax International (YHZ)

летище Montreal International (YUL)

летище Ottawa-Macdonald-Cartier International (YOW)

летище Toronto-Lester B. Pearson International (YYZ)

летище Vancouver International (YVR)

летище Winnipeg International (YWG)

летище Moncton (YQM)

летище Quebec (YQB)

летище St. John's (YYT)

летище Whitehorse (YXY)

▼M3

— Съединени американски щати:

Всички международни летища